

x P R A E F A T I O.

in boreali. Sed etiam alpes inter Uranienses & Rhaetos, alpes Rhaeticæ, quae sunt inter Rhenum & Oenum, alpes in summa valle Tellina & circa Abduae fluvii scaturigines, alpes inter eam vallem & Venetos, alpes provinciae Helvetiorum transalpinæ, alpes vallium *Palanca*, *Breunia*, *Lepontiae* vix sparsim unico itinere sunt defloratae. Ab alpibus tamen ad Italiam spectantibus ego quidem plurimum boni spero.

Ita tota Helvetia Insubrica, congener & limitanea Italiae, vix leviter est percura, plurimumque speratur fructus, si circa lacus transalpinos, ut *Lugani*, idoneus homo aestatem viveret, inque stirpibus legendis instruetus. Nunquam autem mihi fortuna favit, ut etiam sumtibus erogatis, ejusmodi iter procurare potuerim.

Thurgovia, *Ager Solodorense*, *Friburgensis* pene novae sunt regiones. Et illa tamen stirpes vicinae Sueviae permittit, *Scorzoneram humilem*, *Peucedanum*, *Quinquefolium TRAGI*, quæ nondum in censum nostrum redactæ sunt.

Jura mons passim perreptatus fuit, ager *Genevensis*, *Basileensis*, *Tigurinus*, *Bernensis* equidem oculos botanices peritos passi sunt, tamen ut plerisque locis, certe in plantis minoribus, *Fungis* & *Muscis*, spicilegium possit supereesse.

Deficient autem etiam post importunos gnarorum virorum labores, plantæ marinae, quae circa nostros fontes falsos nullæ nascuntur: deficient segetium planitiei aliquæ, & arenosæ, & magnorum ericotorum stirpes, quales tractus nobis nulli sunt.

II. DE STIRPIBUS HELVETICIS AUCTORES.

Tanta cum sit Helvetiae in producendis plantis felicitas, dudum passim aliqui extiterunt viri, qui in haec naturæ dona inquisiverint: eti, praeter ea, quae in *J. Jacobum SCHEUCHZERUM* respublica Tigurina contulit, nunquam publica liberalitas, aut ulla remuneratio stirpium amicos adjuvit.

Otho BRUNFELS aliquo certe tempore, poliater fuit Bernensis. Idem primus tolerabiles dedit stirpium icones, quarum non paucissimas *FUCHSIUS* suas fecit, folias autem vulgares & in officinis notas plantulas delineatas dedit, & ad compilandos scriptores animum deflexit.

Johannes FRICCIUS, *Conradi GESNERI* avunculus magnus, stirpes amat, & hortulum coluit [a], caeterum nihil scriptum reliquit, multum tamen ei debemus, quod *C. GESNERUM* ad plantas amandas pellecerit [b].

Johannes RHELLIGANUS iter alpinum primus omnium descriptum dedit, latinis versibus, & Gentianam atque nigram Orchidem descripsit, circa annum 1536.

Hieronymus TRAGUS, Hornbacensis Bipontinus, aliquam Rhaetiae partem adiit, ut ex historia Cyclamini adparet [c].

Botanicorum facile principem paulo post *TRAGUM* *Tigurium* protulit, *Conradum GESNERUM* humaniorum literarum peritissimum, primum inter numeros, qui thesauros naturales collegerit & servaverit. Sed in plantis potissimum viri industria eminuit [d]. In agros & alpes plurimis itineribus excurrat, ut plantas legeret, Laufannæ [e], Badae [f], Monspelii, Basileæ [g], ut etiam provectioni aetate, cum debili esset corpusculo, tamen in lacu nataverit, quo aquáticas aliquas stirpes corraderet [h]. In alpes plura itinera suscepit, qui ab ipso anno 1543. secum decreverit, unum, ubi minimum, montem quotannis adire [i], neque ei consilio eventum defuisse, ex alio Cl. Viri opere adparet [k]. Non potui omnia summi Viri itinera perveстиare. Glaronenses alpes adiisse video, & anno 1555. montem *Fractum*, anno

[a] *Gesner Ind. quadrupart. Pref.*

[f] Anno 1560. *Epist. ad J. B.* p. 88.

[b] *Pref. ad Ind. Quadrupart.*

[g] *SIMLER Vit.* p. 6. b. 14. b.

[c] p. 905. editionis *KYBERIONIS*.

[h] Anno 1563. *Epist. ad J. B.* p. 118.

[d] In eas se infanire vir summus *Epiſt. Wolfian.*

[i] *De laetar. oper. pref.*

p. 117. 118. b.

[k] *Pref. ad iter montis Fracti.*

[e] Ubi Graecas literas docuit *SIMLER Vit.* p. 5. 6.

anno 1561. in vallem Tellinam, & ipsum montem Braulium; anno 1563. in montem Bokmatt Switenium adscendisse. Multa ab amicis habuit, Benedicto ARETIO, PIPERINO, Theodor. ZWINGERO, L. RAUWOLFIO, Thaddeo DUNO, COLLINO Sedunensi, & a juvene, qui proxime ad GESNERI famam suo tempore accessit Johanne BAUHINO. Hortum [l] etiam ab anno 1560. coluit, pictores, & sculptores aluit, & omni molimine ad magnum opus herbarium se comparavit, quod pene perfectum reliquit [m]. Ipse picturae non imperitus lineas subtilissimas ad ipsam naturam [n] ducentem pictorem adjuvit, neque facile meliores stirpium figurae [o] invenias, quarum ad millenas in CAMERARIANAM epitomen transierunt, ultra ducentas nunc posthumas liberalitati ILL. TREWII debemus, qui totos multo ditiores, thefauros GESNERIANOS a CAMERARII [p] & THOMASII heredibus coemtos possidet.

Ante nuperos omnes, ipsumque *Andream CÆSALPINUM*, GESNERUS perspicax vidit, esse in plantis alias partes aliis digniores, & posse ex ipsis foliis adfinitates [q] naturales [r] erui, quibus ducibus similes species in unum ejusmodi nominis genus colligantur. Eos characteres in flore inque femine [s] fagax posuit; quare & studium suum in iis partibus recte exprimens maximum esse, & ipse adseravit [t], & res ipsa demonstrat. Ita sensit Lanium cum Molucca flore convenire [u], a femine distingui; Staphiagriam [x] cum Aconito adfinitate connecti: tum Tragopogonem & Scorzoneram [y], Dulcamaram & Solanum [z], Calceolum & Orchides [a]. Calycis etiam a petalo discrimen pervidit, & Hellebori calycem, ut perficitatem, male pro flore haberi monuit [b].

Idem in viribus plantarum medicis scrutandis per experimenta progressus est, ut odorem primum & saporem exploraret [c]; deinde deglutitiae plantae periculum faceret, ut sensim dosin augeret, etiam in venenis, amicis frustra reclamantibus. Ita mire profecit in viribus stirpium ex odore definiendis, ut etiam viam purgantem ex olfactu sagiret. Quare vires Hellebori, ad incidendos crassos humores in asthmate, arthritide, apoplexia, mensibus suppressis, aptas perspexit; oxymel etiam elleboratum ex Veratro duplex ad eos fines utiliter paravit [d], & aquam Veratri [e] cum aceto stillantem, ipsumque Veratrum cum melle [f] & aceto coctum, & utrumque nigrum & album [g] Helleborum aegris exhibuit. Porro Eupatorii cannabini [g*], Gratiolae [h], Polygalae [i] efficaciam, & Antithorae [k], foliorum Tabaci [l], Impatientis [m], Gentianellae [n], Lycopersici [o], Thorae Valeiensium [p], Doronici fagax detexit. Eclegma de Spina cervina [q] primus paravit.

In canibus vires venenatas [q*] nucis vomicae, Balsamitae impatiens [r], & Paridis [s] exploravit, neque rusticorum de viribus medicatis experimenta contempsit [t].

Quare

- [l] Epist. p. 115. aut duos Praef. ad l. de Hort. Germ.
- [m] Epist. p. 58. Epist. ad J. B. n. 26.
- [n] Epist. p. 27 b.
- [o] Mille paratae habebat anno 1555. & quingentorum nemini cognitarum figurae moriens reliquit his vit. p. 15. WOLF pollicit. p. 43. b.
- [p] Qui a WOLFIO redemerat CRATO Epist. III. p. 263.
- [q] Epist. WOLF. p. 49. b.
- [r] Multas classes naturales in libro de collect. plant. expressit.
- [s] Epist. WOLF. p. 65. b. 107. 113. b.
- [t] Epist. p. 113. &c.
- [u] p. 65. b.
- [x] p. 113.
- [y] p. 3. b.
- [z] p. 84. b.
- [a] p. 96. b.
- [b] Epist. ad KANTMANNUM p. 84. b.

- [e] His. sit. p. 14. b. Epist. WOLF. p. 75. b.
- [d] Epist. p. 9. 12. b. 20. b.
- [e] p. 11. 25.
- [f] Vel infusum vinosum p. 12. 13.
- [g] p. 68. b. 83.
- [g*] p. 121.
- [b] p. 22. 71. b. Epist. ad J. B. p. 33.
- [i] p. 121.
- [k] Epist. ad J. B. n. 10. Epist. WOLF. p. 66.
- [l] Epist. WOLF. p. 79. b.
- [m] p. 109.
- [n] Ad febres p. 58. 61. 97.
- [o] Pomum integrum absque noxa deglutivit. p. 107.
- [p] De Aconit. p. 18. b.
- [q] Epist. WOLF. p. 166.
- [q*] p. 14. b. Epist. ad J. B. n. 31. 33.
- [r] p. 109.
- [s] Conf. T. hujus operis I. p. 429.
- [t] His. vit. p. 14. b.

Quare princeps omnino auctor est stirpium Helveticarum, neque multa posteris addenda reliquisset, neque CLUSIUS unquam tot alpinarum stirpium detectarum gloria inclaruisset, nisi GESNERI codices intercidissent. Primum certe catalogum stirpium Helveticarum ipse dedit, quem ex posterioribus itineribus, & anni quidem potissimum 1561. ditavit [u]. Ejus operis aliquam partem, ex liberalitate ILL. TREWII, Clar. SCHMIEDELIUS edidit, plureisque promisit.

Benedictus ARETIUS [x] Theologus civisque Bernensis, GESNERI amicus, montes Niesen & Stokhorn in summi viri gratiam concendit, & quadraginta fere plantas alpinas primus breviter descripsit, hortumque pulchrioribus plantis alpinis instructum coluit. Ejus nomini ARETIAM inscribere GESNERUS suscepserat, ut etiam civi nostro optionem plantæ offerret, quo voto duobus a summi viri morte seculis elapsis rem herbariam solvi

Christophorus PIPERINUS, & ipse in Bernensi agro V. D. M. plantas circa Sigriswyl [y], & in valle Simmia collegit, pulcherrimis pratis ditissima, quarum nomina meo exemplo Hortum Germaniae adscripsit.

Caspar COLLIN in Valegia, nisi fallor, pharmacopola, plantas alias ad GESNERUM misit, ipsamque, rixarum causam Thoram Valdensium [z].

Ita Galandam montem J. FABRICIUS [a] adiit, ejusque viri frequens in GESNERIANIS Epistolis est memoria.

Josias SIMLER, brevis historiæ Helveticæ compilator, plantarum quidem alpinarum aliquam enumerationem edidit; sed ea ex ARETIO & ex GESNERIANA montis Fraeti historia transcripta est.

Petrum Andream MATTIOLUM putes aliquam partem vallis Tellinæ [b] adiisse, nisi etiam haec per alios vidit.

Johannes BAUHINUS multis post GESNERUM annis posthumo operis laude inclaruit, cum summo tamen viro literarum commercium aluit, & ad eum paucim plantas misit. Alpes Rhæticas jugumque Burmense & montem Braulium inviit, ipsius omnino GESNERI [c] comes. Deinde per montem Gotthardum iter fecit [d]. Patavium & Venetias adiit, anno 1563. in Helvetiam redux [e]. Ab eo tempore Galliam Narbonensem adiisse videtur: deinde Ebreduni vixit, & Genevæ & Basileæ, & agros earum civitatum perverstigavit; montes etiam varios adiit Falconarium, Suchet, Thuri, Saleva, Wasserfall: denique monte Beligardi confessuit, in montis Juræ cum Vogeso conjunctione. A prima juventute in Historia herbaria elaboranda versatus est, annis supra quinquaginta, ab ipso candidissimo GESNERO ad magnum opus excitatus, quod sui æmulum fore vir summus prævidere potuerat [f]. Id opus perfectum reliquit, in eo infelior, quod malo sculptori stirpium figuræ, maloque editori Dominico CHABREO, Socii Caldoriani opus limandum permiserint. Is enim homo & ignarissimas figurarum transpositiones in ipso opere admisit, & in sua propria Sciographia adeo non correxit, ut etiam auxerit. In J. BAUHINO magna fuit stirpium peritia, cum scriptorum botanicorum critica cognitione conjuncta. Vix ullam plantam bis posuit, nisi forte aliena, neque accurata descriptio, ipsi subinde, & raro, imposuit. Confusas MATTIOLI, TABERNÆMONTANI aliorumque ejus seculi scriptorum plantas sagax evolvit, summaque fide eorum descriptiones separavit a suis, quas accuratissimas dedit. Dubias plantas THALII & CÆSALPINI non cum veris certisque stirpibus numeravit, dubiasque reliquit, neque iisdem coloribus descriptis, quos ad certas plantas solebat adhibere. Multas novas plantas invenit & descriptis, ut in quatuor libris XVII. XXI. XXII. & XXIX. [g] proprias

[u] Hort. German. in append.

[x] A solo ARETIO se in stirpibus discrete posse GESNERI vox est p. 118. b.

[y] GESNER. Hort. Germ. p. 143. b.

[z] GESNER. Aconit. I. Diocorid. p. 5.

[a] Exstat cum libr. de portis Germania.

[b] De Pino Cembro p. 105.

[c] Conf. loca a me citata hujus operis T. II. p. 110.

[d] Epist. ad GESNERUM p. 119.

[e] Epist. GESNERI Wolfgana p. 50.

[f] Epist. ad J. B. p. 158.

[g] Male ergo BORARTUS, J. BAUHINUM non supra 26. plantas novas habere Pref. ad Hist. Oxon.

proprias triginta species habeat, CHERLERIANAS octodecim. Multas etiam plantas alpinas ante annum 1565. in Rhætia legerat, quo anno CLUSIUS ex Hispania rediit [b], ut priora BAUHINI, quam aut CLUSTI, aut LOBELII jura fint. Adfinitates naturales minime prætervidit. Quare non abs re Editores CALDORIANI [i] ad Johannis opus præfati sunt, nihil simile ha-ctenus prodiisse, nihil simile facile posteros visuros. RAJUS ubique BAUHINI labores in suam historiam transtulit.

Coævus Johanni BAUHINO Carolus de l'E CLUSE, vulgo CLUSIUS, Atrebas, Helvetiam equidem vix adtigit: cæterum hinc in Pannonia & alpibus Austriacis & Stiriacis alpinarum plantarum plurimas descripsit, multas etiam, & accurate delineatas dedit: inde in Hispania calidores Helveticas legit, & nitidissime depinxit.

Quæ Petri PENÆ, quæ Matthiæ de LOBELIN communi opere portio fit, difficile fuerit distinguerre: cum in Anglica editione LOBELIUS PENÆ nomen totum omittat. Eorum alteruter, & de PENÆ magis probabile videtur, Helvetiam adiit, Chavennam, Rhætiseque partem, Genevam, vicinos aliquos montes, Badam denique [k], & aliquot [l] pulcherrimas plantas primus descripsit. Ad LOBELIUM etiam alpine plantæ pertinent, quæ in Johannis PARKINSON [m] opere occurunt.

BELLONIUS aliquam partem Helvetiæ adtigisse videtur [l*].

In opere DALECHAMPIANO, quod a MOLINO editum *Historiæ plantarum Lugdunensis* nomine citari solet, passim aliquæ novæ Genevensium montium cives [n] habentur. Potuerunt a J. BAUHINO profectæ esse, qui Lugduni [o] aliquamdiu in ea historia laboraverit, multas etiam plantas & icones ad eam contulerit, quas omnes addit, etiam ad LOBELIUM pervenisse. Pro civibus tamen ISTE aliquas recenset, quæ non sunt in J. BAUHINI historia [p].

Deinde & ipse DALECHAMPIUS videtur montes Geneveses [q], & monti Dolæ vicinos [r] salutasse.

Felix PLATERUS, Clinicus celeberrimus, per plurimos annos Professor Basileensis, quod aureum ejus Academiæ ævum fuit, plantas alpium Valefiæ & Pilati per pulchras in hortum suum siccum contulit, quem olim apud ultimam PLATERORUM sobolem, Helenam D. CLAUDII PASSAVANT hospitis mei uxorem vidi. Inter eas sunt aliquæ non prius pro civibus adgnitæ [s].

J. Henricus CHERLER, Johannis BAUHINI gener, præter Narbonensem Provinciam, in qua pulcherrimas stirpes legit, etiam montem St. Gotthardi, agrumque Genevensem, Basileensem, Ebrodunensem percurrit. Eæ plantæ in magnum opus transierunt, quod a Socero inceptum ipse erat editurus, nisi mors ejus studium prævertisset. Ad icones LOBELIANAS idem sua manu varias notas adscriptis; ex quibus de nonnullis Helvetiæ civibus primum didici, cum eum codicem Clar. J. GESNER mecum communicasset. Viri nomen ex merito in propria planta dedicavi.

Casparus BAUHINUS, Johannis frater, sed multis annis junior, ænulum fraterni operis est molitus. Anno 1577. per Fabarias Thermas, & Spelugam montem, in Italiam penetravit, Baldum montem Romamque petiit, & Patavii

[b] GESNER Epist. p. 122.

[i] Anno 1619. in Pref. ad prodromum operis J. B. & CHERLERI.

[k] Advers. p. 105. in capite de Paride.

[l] Eryngium cæruleum Dipsaci capitulo, Myrrhis minor, Typha minor clava duplice, Anemone, quæ Caryophyllata pentaphyllæa.

[m] Aceris magnæ arbores ad Lutry de nigr. flirp. cult.

[n] Bupleuri alpina species: Cherleria, Fragaria nana.

[o] Orchis rotunda, Vulneraria pinnata.

[p] De Erica Chrysanthema T. II. p. 18.

[p] Paeonia, Erythronium.

[q] p. 1152.

[r] p. 1298.

[s] Pyrola uniflora, Odontites odorata, Ranunculus calyce villosæ, qui a celebri Viro nomen habet.

tavii medicinæ operam dedit, ubique pulcherrimas plantas legit: sic in Gallia Narbonensi anno 1579. post quem annum 45. annis superfuit. In patriam redux agrum suæ civitatis, montesque celeberrimos reddidit, qui prius nemini innotuissent. Cum ad senium pervenisset, in florentissima Academiæ suæ conditione multos egregios discipulos habuit, qui & ipsi varias alpium Helveticarum & Valesiacarum partes inviserunt, & quorum plantæ in thesauros C. BAUHINI transferunt, *Joachimum BURSER, FLEISERUM, HAGENBACHIUM, SPOERLICHUM*. Plantarum circa Basileam nascentium fidelem & locupletem catalogum edidit. Rariores stirpes in *Prodromo* non paucas descriptas & depictas dedit. In *Pinace* sub unum nomen synonyma, jam eo ævo numeroſa, aliorum scriptorum in ordinem redigit: ut ex BAUHINI opere, in difficultibus etiam auctōribus, ut in *CÆSALPINO*, plantas facile adgnoscas. Denique maximum opus molitus, in eo elaborando occubuit. In eo & icones proprias, plerasque elegantes, stirpium datus erat, & collatitiam ex omnibus scriptoribus, brevemque historiam. Tria audio volumina pene perfecta reliquisse, quorum unicum prodiit, in quo potissimum Gramina continentur, nimis difficilis classis, & quæ ante characteres inventos omnino non potuit perfecta dari. Cæterum vulgo notum est, hunc Clar. virum varietatibus indulſisse, quæ a statura, aliisque intima characteris non subeuntibus plantarum qualitatibus repetuntur; tæpiuscule etiam eamdem stirpem bis vel ter recensuisse, scuti & ipſe eam repræſet, & ex aliis scriptoribus recepiffet.

Dictpuli varias regiones Helvetiæ adierunt, *HAGENBACHIUS* glacialibus scopulis celebres valles *Grindelwald* & *Lauterbrunn*; *FLEISERUS* *Gemmum* & *Bernhardi* montem; *BURSERUS* *Badam*, *Fabarias Thermas*, *vallem Disentiam*, *Gotthardum*, *Gemmum*, montem *Gletscherberg*, *Bernhardum* montem, & *Fractum* adiit. Herbæ siccæ *BURSERI* *Soram* ab auctore delatae, a victoribus Suecis *Upsaliam* avectæ sunt. Brevem catalogum plantarum *BURSERI* Petrus MARTIN in *Actis Literarum Suecicarum* anno 1724 p. 497. & 530. edidit, & recensuit in propria disputatione *LINNÆUS*. Earum plurimæ rarae, aliquæ etiam novæ sunt.

J. Caspar BAUHINUS agrum *Lucernenfem*, *Thermas Fabarias*, & Lunæ montem percurrit, patrisque *Theatrum* edidit.

Johannis PONÆ iter montis *Baldi*, jam inter *CLUSII* opera, prodiit, inde potissimum Italice anno 1617. 4°. recusum, multo ditius, plurimas plantas alpium orientalium continet, quarum pleraque nostræ sunt, & bonas icones addittas habet.

Nicolaus CLAVENNA, pharmacopola Rhaetus, *Absinthii* speciem in proprio libello descriptam & depictam dedit, ex quo confectionem privilegio munimtam præparabat. A *CLUSIANO* diversum esse, non bene docuit. Libello nomen est *de Absinthio umbellifero & Scorzonera Italica Venet. ann. 1610. 4°*.

Pompejus SPRECHUS, pariter Rhætus, in *antabsinthio Clavennæ Venet. 1611. 4°*. recte ostendit, idem esse cum *CLUSIANO*, & pridem amarius.

Daniel RHAGOR, Bernensis, Thorbergæ Præfectus, edidit den *Pflanzgarten* Bernæ anno 1639. 8°. Moguntiæ anno 1651. 8°. & alias excusum, in quo hortensia opera, pomorum, vitiumque curam docet.

Ganaliel a TURRE Bernensis cum *STROBELBERGERO* [+] Germano, circa Genevam stirpes alias legerat, sed iste quidem fere *LOBELIUM* exscripsit: de illo nihil mihi innotuit.

Cum a Bauhinorum obitu ad *SCHEUCHZEROS* parcissimi Helvetiorum in re herbaria labores fuissent, successit operi *Johannes RAY*, vir perinde in libris legendis, inque plantis decerpēdis solers. Anno primum 1663. alieno anni tempore Rhætiæ, Basileam, Scaphusiam inviavit. Deinde anno 1664. per

[+] *Descript. Gall. p. 100.*

[+] *Topograph. observat.*

per montem *Bufalora Rhætiæ Glaronam* repetit, & *Tigurum Genevanumque* venit. In ea urbe per tres festivos menses moratus, montes *Saleva*, *Thuiri* & *Dolaz agrumque Genevensem* tanta felicitate peragravit, ut raras plantas plurimas, novas non paucas, in catalogum civium nostrarum retulerit [u].

Illustris Vir *Guilielmus SHERARD* exiguum numerum, sed per pulchrarum stirpium, in agro *Genevensi* & circa *Dolam* montem reperit, adque *synopsis* stirpium exterarum [y] *Raji coroliarii* loco addidit.

J. Jacobus WAGNER fere ex *BAUHINIS* suum catalogum stirpium Helveticarum habet.

Johannes MURALTUS, nobili Insublica stirpe natus, anatomen, chirurgiam, & medicinam coluit, artemque obtetriciam; neque tamen plantas undique neglexit, quarum plusculae in agro *Scaphusino*, & in *Toggicis* atque *Abbatiscellanis* alpibus lectae, tum in *Lucumonio Rhætiæ* monte, inque *Gotthardo* [y], aliquæ etiam perraræ, per nuperos nostros labores confirmantur, ut *Paeonia*, & *Polygonatum perfoliatum*.

J. Henricus STÆHELIN in agro *Basileensi* non paucas stirpes detexit; Gramina cum *J. SCHEUCHZERO* communicavit, & ad novam *plantarum* circa *Basileam* *nascientium* enumerationem edendam se paravit, quæ tamen intercidit.

Theodorus ZWINGER clinica laude claruit, plantasque in agro patrio inquisivit; *VERZASCHÆ* etiam opus botanicum auctius reddidit.

Jacobus CONSTANT, cuius familia ad suminos honores erecta est, pulchras plantas in Alpibus Valesiacis, & in monte *Dolaz* legit, aliquas etiam *Lausannæ* in horto coluit. Enumerationem earum stirpium edidit, in qua aliquæ, nondum ab alio detectæ continentur, ut *Adiantum verum*.

Sub initia hujus, quod nunc vergit, seculi prior *J. Jacobus SCHEUCHZER* ad curam universæ historiæ naturalis, sed etiam potissimum rei herbariæ rediit. Itinera insignia eo fine suscepit: primo montes *Hacken*, *Surenenk* & *Ioch*, montesque *Coenobio Angelimontano* vicinos, *Fractumque* adiit. Altero *Rhætiam*, & montes *Gunggels*, *Spelugam*, *Malojam*, *Julium*, *Septimum* & *Segnes*. Tertio *Fabarias Thermas*. Quarto *Glaronensem* pagum, montes *Gunggels*, *Freyberg*, *Bärenboden* & *Fismatt*, hos *Uriorum*: inde *Gotthardum*, *Lucumonium*, *Cripaltum*, *Furcam*; denique *Gemmum longissimo* itinere superavit: tum altissimas valles *Ursariam*, *Medels*, *Rheinwald*, & *Leponiæ Valesiæque* suprema. Quinto *Fractum* montem, *Jugum* & partem agri *Bernensis* paragravit. Sexto, ex quo omnium rarissimas stirpes reportavit, *Rhætiam* repetit, & *Spelugam*, *Furculam*, *Malojam*, *Albulam*, altissima juga, concedit. Denique septimo itinere montes *Brüning*, *Grindelwald*, *Gemmum*, *Valesiam inferiorem* & *Vaudensem* agrum percurrit. His laboribus, aliisque publice non celebratis, maximam penum stirpium Helveticarum collegit, earumque historiam molitus est. Id consilium anno 1721. aperuit [z]; idemque cum obiret, anno fere 1733. ad umbilicum produxerat, ut per epistolam Clar. viri mihi constat. Icones *FUCHSIANAS* addere constituerat, & suas alias, sed ea omnia moriens inedita reliquit. Neque tamen aut scripta undique intercederunt, aut plantæ ficcæ, quas mihi [a] confulere datum est. Hic interim princeps de stirpibus Helveticis auctor est [b].

Minor frater *Johannes SCHEUCHZER*, patris mei Successor in Cancellarii (*Landschreiber*) Comitatus Badensis officio, vir fuit solers & laboris patientissimus. Anno 1709. vallem *Sexaniniam* (*Schams*) Rhætorum petiit, inque ea aestivos menses vixit. Ita opportunitas ei nata est, montium *Aviculae*, *Surfees*, *Tschieræ*

[x] p. 398. 399. 400.

[y] Pref. ad *Paradisum Helveticum* anno 1710. Tigruri editum.

[z] *Phil. Transf.* n. 427.

[a] Beneficio D. J. SCHEUCHZERI Johannis filii.

[b] In *Itineribus alpinis* Leida editis.

Tschieræ & Spelugæ, altissimorum culminum, descendendorum. Neque absque jactura publica hujus itineris historia intercidit, quam ad Academiam Regiam Gallicam Vir ILL. miserat. Alio itinere Italianam per Gotthardum montem adiit; Regium etiam Svitensum montem descendit. Finis laborum historia erit Graminum, ad quam SHERARDUS, BREYNIUS, PETIVERUS & Antonius de JUSSIEU Smyrnenses, Madrasenses, & Gallicas plantas addiderunt. Ita opus incredibilis laboris natum est, neque enim unquam ullus mortalium adeo minute tot plantas difficilimuras descripsit: icones etiam addidit fideles. Majora autem meditabatur, & a MICHELIO, a DILLENIO plurimis raris speciebus datus, aliis propriis laboribus collectis Graminum siccorum immensam & pulcherrimam collectionem reliquit. Plurimas novas species invenit, & plures obscuras ita constituit, ut adgnosci possint. Denique cum arboreum in altissimæ Rhætiae monte depositam, certum Diluvii monumentum, in præcipitibus scopulis quæreret, pulmoni suo tantam violentiam intulit, ut porro ne in turrim quidem ascendere valeret, verus suæ curiositatis martyr.

Hos junior viros ipse vidi, qui sequentur, mei sunt coætanæ.

Antonius Mauritus CAPPELER catalogum stirpium montis Pilati edidit, qui posthumus cum reliqua ejus montis naturali historia nuper prodit [c]. In eo stirpes rariores variae, & potissimum *Ruta tenuifolia* continentur.

Et nunc nunquam absque tristi recordatione memorandus Benedictus STÆHELINUS dicendus est, candidissima anima, sui commodi negligens, totus inquirendis rei naturalis thesauris addictus. In stirpibus per patriam suam detegendis adeo felix ejus industria fuit, ut a VAILLANTIO, gnaro judice, pro prodigio sit habitus [d]. Potissimum autem plantis minimis, Fungis, Muscis & adfinibus definiendis incubuit, quorum icones a perito artifice paratas colligit. Quæ ipsi debeam, non possum paucis comprehendere, neque tamen licet longum opus multo sermone protrahere. Omnia sua mecum communicavit, stirpes siccias, icones, Muscos, juvenemque me senior non minori modestia suspexit, quam seni pene puer debuisse.

Emanuel KOENIG, Collega STÆHELINI, nosterque olim amicus, in monte Belchen (qui J. BAUHINO Ballon dicitur) raras aliquas stirpes colligit, mecumque communicavit, sociusque non paucarum excursionum per Basileensem agrum fuit.

Johannes GESNERUS, supra quadragesimum annum intima mihi devinatus amicitia, ex magni GESNERI fratre ortus, a prima juventute ingenii, industriæ, laboris & modestiæ specimina edidit. Vix septemdecim annos natus anno 1726. per Albulam Rhæticam Clavennam petiit, & per spelugam montem, & Elmenses alpes in Glaronensem pagum rediit. Inde post Belgicum iter mecum magnam partem Helvetiæ & alpium occidentalium peragrat. Deinde anno 1729. per Glaronenses alpes iter fecit: anno 1731. in Abbaticellanas, montem Gamor aliasque: anno 1734. in Fraetum montem, & Regium: anno 1735. in montem Brüning, & Gemmum, vicinasque balneo Leucensi moles glaciales. Porro agrum Tigurinum studiose percurrit, Muscosque & Gramina, & quidquid est difficilium plantarum curiose collegit. Inde cum Societas Physica Tigurina hortum curæ sui Præsidis commitisset, ad magnum opus accessit, & characteres plantarum pulcherrime æri incidentos curavit, quod eximum opus fini & perfectioni proximum est. Plurimas etiam mecum rariores plantas, & potissimum Muscos, communicavit.

Cl. le CLERC, præmatura morte abreptus, Dolam aliasque montes Genevæ vicinos invisit, ejusque herbæ siccæ mecum communicatæ fuerunt.

J. An-

[c] Basil. anno 1767.

[d] Mémoir. de l'Acad. ann. 1718.

J. Antonius DIVERNOI montes *Falconarium*, Chafferon, *Tête de Rang* felici industria peragravit, & inventa pariter mecum communicavit.

J. Jacobus HUBERUS & in agro Basileensi cum STÄHELINO & KOENIGIO plantas legit: & Basilea per Rhætiæ montes *Lunæ*, *Albulam*, *Malojam*, iterumque per *Gotthardum*, *Furcam*, & *Grimsulam*, longo itinere suscepit, multas egregias stirpes colligit, quæ in meam collectionem transfierunt.

Cl. Vir J. HOFERUS Gramintum [e] in compendium contractam historiam edidit, & passim circa patriam Mülhusiam stirpes planitiei, in reliqua Helvetia vix notas, civibus nostris addidit.

Abrahamus GAGNEBIN, Medicus & Chirurgus in *Ferrariis vallis Erguel officinis*, juvenis in alpibus Delphinatus inque *Ruscinonensi Comitatu* pulcherissimas calidarum regionum plantas decerpit. Inde in montibus *Neocomensibus* & *Rauracis*, Episcopo Basileensi subjectis, plurimas raras & in Helvetia prius non vias stirpes eruit. Propriis etiam itineribus montes *Fractum*, *Grimsulam*, *Scheidek*, *Wetterhorn* & glacialia vallis *Grindelwald* & *Lauterbrum* multo cùm fructu adiit. Plurimas etiam mecum stirpes siccas communicavit, plantarumque a se vifarum catalogos.

In amoenissimo Clar. BRUKERI memorabilium Basileensium opere, plantæ sponte nascentes, post priorum industria, Friderici ZWINGERI, J. Rud. STÄHELINI, Achillis MIEGII opera auctæ recensentur. Et iste, quem ultimo loco dixi Vir Cl. plurima Gramina aliasque patrias stirpes ad me misit.

Vir Generosiss. H. B. De SAUSSURE Professor Genevensis per alpes *Sabaudicas*, per glacialia juga supra *Chamouny*, per vicinas alpes *Valesiacas*, montes *Mole*, *Dolaz*, aliasque *Juræ* juga, perque agrum patrium multa itinera suscepit, remque herbarium Helvetiæ, meosque thesauros ditavit.

Cl. D. WARNERUS de la CHENAL mira solertia & felicitate stirpes patrias conquisivit, meque rogante, cum D. CHATELAIN, longo itinere trans *Gotthardum* montem, in *Insuibriam Helveticam*, montemque *Generosum*, olim *Gesnero* laudatum, penetravit, perque *Spelugam* montem & Rhætiam Basileam rediit. Ejus viri spolia in meam collectionem transfuerunt, aque ejus industria pleniorum plantarum circa Basileam nascentium catalogum exspectamus.

Cl. SCHINZIUS, *Gesneri* nostri nepos, alpes Rhæticas, & inter eas montem *Scalettam* & *Beverin*, & *Schein Schweitzenium*, aliasque non absque fructu peragravit.

Sic D. Jacobus DICK V. D. M. pariter me curante, cum Abrahamo THOMAS sylvarum custode, *Curiam*, *pelugam*, *Clavennam*, *vallem Tellinam*, juga *Burmensis*, montesque *Trone* & *Fröla*, *Berninam*, altissimum montem *Septimum* adiit, inde per *Furculam*, *Misaucum*, *Bellitionem*. aliosque *Grajas* & *Valesiam Rupem* rediit, multis rarissimis plantis ditatus. Porro alpes *Valesiacas Salanfe*, *Herbagere*, *Combe de Martigny* & *Valorsin* montem. Inde alpes vallis *Gastern*, aliasque impositas valli *Kienthal*, & regionem subalpinam circa *Spiez* utiliter peragravit.

Incredibile est, quantum montium Vir venerabilis *Abrahamus Ludovicus de COPPET* emensus fit. Paucos ex multis montes numero, Montes *Fouly*, hunc ditissimum, præcipitia *Grandvire*, Montes *Jeman*, *Darbon*, *Chaud Commun*, *Ovannaz*, *Alesse*, *Javernaz*, *Martinets*, *Richard*, *la Varaz*, *Enzeindaz*, *Arpille*, *Taveyannaz*, *la Paraz*, *Isenau*, *Pillon*, *Lioson dessus*, *Audon*, *Prapioz*, *Naye*, *Chcude*, *ni les Troués*.

D. CLARET Medicus Octodurenis, ex monte *Fouly*, monte St. Bernhardi, ex vicinis alpibus ad suam civitatem pertinentibus, ex beato denique agro Octodurense, plurimas & pulcherrimas plantas detexit, mihiisque misit.

Tom. II.

e

Cl.

[e] Ad. Helv. T. II.

Clar. J. Fridericus NEUHAUS ex montibus *Neocomensium & Biennensium*: & D. D. TRIBOLET ex agro Bernensi mihi non vulgares stirpes collegerunt.

D. POTT in montibus *Lambela, Reveneuse, & Tanieres, Valesiorum plantas*, me rogante, legit.

Cl. Chirurgus RICOU iteratis itineribus Valesiae partem non exiguum bis & ter, montes vallis St. Nicolai altissimos & plantis rarioribus beatissimos Schenbühl, Oberstafel, stok; alio itinere montes Sempronium, Rosboden, Stafelberg; alio montes vallis de Bagnes, le Bau, Mille, Grand Læs, St. Bernhard; denuo montes vallis de Lie, & repetito montes Nombrieux, Rosselenaz, Alesse, Fouly, Martinets, Prapioz multo cum fructu adiit.

Hæc omnia operi meo inservierunt.

Sed neque illa datos relinqu sylvarum custodes, qui suo labore magnam partem alpium occidentalium, altissimarum, & aspermarum superarunt.

Ita Petrus THOMAS vicinos montes la Grandvire, Fouly, Jeman, Outre-Rhone, Martinets, la Varaz, Darbon, sion, Serin, Varefay, Larzes, Sion: sed etiam Valesiam planiorem in alpes usque griseas: iterum St. bernhardi alpes & Col de Ferry, vallem D. Nicolai adiit: iterum amplissimo itinere per montem Sylvium in vallis Auguſtæ partem Ternanche, inde per montem D. Bernhardi: alio itinere denuo in vallem D. Nicolai, ejusque montes Findela, Stafel, Montemor, Trift, Auffées excurrat.

Clemens CHERI montes Ovama, Surechamp, Richard, la Varaz, les Martinets, la Grandvire, Jeman, Fouly, Darbon. HURNERUS M. Col de Ferry. JORDAN montes vallis Ormond dessus, Audon, Prapioz, Culand, la Paraz, Dunggel. MOREROD montes Fouly, Alesse, Arbignon, Jeman, Val de Bagnes, Dent de midi, & vallem Eiriniam. MOTTIER montes altissimos & glaciales Chermontana, & glacialia inter Viége & Val de Bagnes peragrarunt. C. JAUSSI in Col de Ferry, St. Bernardo, valle Augusta, & circa Cormajor; deinde mont. Pierre Platte & vicinis alpibus ultimis stirpes eruit.

Denique Abraham THOMAS per Val de Trient ad Chamouny iter fecit; alio patrem in vallem Nicolai comitatus est; alio Clar. DICKIUM, jugumque Burmense, & montes Septimum & Berninam concidit; alio per vallem Matten & Saas, in montes Angrogne, vallem Antigoriam, montes Griseos, Grimsulam, ad Arolæ fontes. Alio in vallem Eirin, montem Ferpelo, l'Arola, Pragard, Rouxel, la Cretaz, &c. inde in vallem Ternanche emerlit, & per alpes interpositas in Val de Bagnes. Denuo per Sylvium montem, in vallem Ternanche, & montem St. Bernhard rediit; & iterato demum idem iter relegit.

Ita factum est, ut alpes occidentales, Valesiam inter & Italiae valles, plurimis locis superatae sint & percursæ: & quod imprimis quærebam, loca hominibus litteratis inaccessa, summæque rupes sint spoliatae, quas insolens eorum periculorum homo ne cogitatione quidem speraret adiri posse.

Facile dedero, non fuisse peritos Botanicos. Fuerant tamen mei in multis itineribus comites, & hactenus didicerant, quæ vulgaria essent, quæ rariora. Neque absque eorum opera unquam plurimæ & pulcherrimæ plantæ erutæ forent, quas passim laudavi [f].

Denique non in Helvetia quidem natus, multas tamen perinde certas cives ab amicis exteris habui. Ex Anglia a DILLENIO olim, Muscos imprimis: nuper ab optimo HUDSONO. Ex Gallia a Clar. Viris COMMERSON, GERRARD, GOUAN, Du CHESNE. Ex Germania a D. GRIMMIO Medico Eisenacensi, Muscos etiam imprimis numerosos & pulchros; alias plantas a D. WALBAUMIO, MARTINIO, WILLICHIO habui. Ex Russia a GMELINO. Ex Suecia dono REGINÆ LOUISÆ UDALRICÆ collectio-

[f] Astragalus sessilis, Lychnis Globularia folio, Viola laciniata, Primula longissimo tubo, Gentiana lanuginosa fauce longe petiolata, Sempervivum luteum &c.

nem stirpium ejus regni possideo. Ex Italia a *Julio PONDERA*, *Ferdinando BASSIO*, *Cl. ALLIONIO*, & *BELLARDO* plantas ficas habeo. Ex Austria & Hungaria uberrima copia, etiam rariorū plantarū, a *Clar. JACQUINO* missa est.

Supereft, ut de me ipso dicam, deque iis laboribus, per quos hactenus studui, non imperfctissimum opus colligere.

Vere anni 1728. Basileæ prima ejus initia nata sunt. Videbam me severissimæ artium medicæ destinari, amabam libros, vitamque fudentariam. Intelligebam male mæ valetudini consultum fore, si perpetuis studiis impallescere. Circumspexi, ut literariam eam pigritiam excuterem, non aliud inveni remedium, præter rei herbariæ studium. Ab eo ipso ad ambulandum, ad exercendum corpus, videbam me iri adactum. Myops natus eram, obnoxius sanguinis jaeturis, speravi ea incomoda pertinacia laboris me superaturum. Incepi vicinos nobis Basileæ agros, non eos ingratos perreptare. Inde mense Julio & Augusto ejus anni, comite suavissimo *GESNERO*, per montana Episcopatus Basileensis Biennam; hinc Lausannam, Genavam, in montem Salevam, iterum per Valeiam in Gemmum, eo superato in vallem Weisland, perque Jugum montem altissimum in monasterium Engelberg adscendi, porroque per Tigurum & Bernam Basileam repetii. Ita prima stipendia longo, fere pedestri, neque infecundo itinere merui.

Eas plantas, quas legebam, nullo ordine, totas cum charætere naturali describebam, qualem nos *BOERHAAVIUS* docuerat, ficas plantas colligebam, legebam libros ad explicandæ nomina utiles, sed tum demum & nomina addebam, & ordinem, a *BOERHAAVIO* sumtum, & synonyma, quando aliquot annorum labore mea penus increverat.

Anno 1729. ad magnum iter Rhæticum me paraveram, quando severa febris me in itinere & invaserit, & diu detinuit; montem tamen Vocetium, & Juræ partem adii, quæ dicitur Hauenstein.

Anno 1730. cum aquas Weissenburgenses potarem, ea opportunitate usus vicinas rupes, & horrida saepe præcipitia perreptavi, juga etiam Waach & Gemischengrad confundi. Circa ea enim tempora absque omni vertiginis metu rupes difficillimas adibam.

Anno 1731. plurimum otium plantis dedi. Eo enim anno montem Chasseral: deinde montes Neunnen & Leitern, tum Stokhorn, per inaccessas pene semitas, & montem Gemmum iterato superavi. Iterum sub autumnum in montem Chasseralle adscendi, & paludosa Moratenia percurri.

Anno 1732. in IL. etiam olim Viri Augusti Johannis de HUGO gratiam glacialia montis Grindelwald, tum montem Scheidek superavi, Valeiam adiutus, nisi turbæ ejus Reipublicæ populares me absterruissent, montem tamen Rothenhorn, supra Brienz, confundi; & in villa SOCERI Mathod longiuscule rusticatus, montem Suchet, Suræ altius culmen, & montes valli Jura-tensi impositos peragravi.

Anno 1733. per montem Niesen (Nessum) in vallem Frutingensem, per Gemmum montem in Valeiam excurri, ex ea per montana les Mottes in vallem Simmiam urbem patriam repetii.

Anno 1734. montana Deffica & montem Chasseralle denuo adii.

Anno 1735. præter labores potissimum in Fungos impensos, non potui urbem relinquere, cum pessimæ variolæ omnium medicorum præsentiam requirerent.

Cum anno 1736. Gottingam vocatus me a Patria porro videlicet abfuturum, ejus anni nullam partem negligendam esse putavi. Ergo vere vergente Basileam adii, cutque agrum, montes Mutenz & Münchenstein, & montem Wässerfalle STÄHELINO, KOENIGIO aliisque comitiibus percurri. Inde cum nobilissimis viris, qui ab eo tempore ad primas in

e 20. pagina secundum in patria

patria dignitates evecti fuerunt, valles *Lauterbrunn & Grindelwald*, & montem *Scheideck* peragravi. Porro Genevam profectus montem *Dolaz*, & nobilem per suas stirpes montem *Thuri* conscendi. Iterum, longo itinere, solus, per *Tigurum & Altodorfum* in *Gotthardum* montem, inde per *Furcam & Grimsulam*, culmina alpium, iter feci. Plantas etiam Rhenanas legi, quas inter aliquæ sunt minime vulgares.

Gum Gottingæ nunc hortum conderem, plantas exoticas & indigenas colui, per agrum vicinum excurri, Fungos & adfines plantulas sollicite legi, characteres, ut eos auditoribus demonstrabam, in adversaria retuli.

Anno 1738 sylvam Hercyniam adii, montemque *Bruclerum*, inde *Wernigerodam* & Specum *Baumannianam* [g].

Anno 1739. in patriam iter suscepit: in ea bis *Faleonarium* montem & vallem *Dessiam* superavi: & montes *Arni* & *Hengst* *Emmiæ* vallis, denique montes *Obergurnigel* & *Neunenen* [h].

Anno 1741. iter in *Hercyniam* sylvam & *Bruclerum* montem, paulo diversum a priori, absolvit.

Anno 1742. Jenæ absfui, & eum minime sterilem agrum, sylvam *Wemesen*, montes *Kuniz* & *Sulzenes* salinas, & montana versus *Bolwerk* & *Schlefreisen* adii.

Anno 1743. Hercyniæ sylvæ partem anteriorem percurri, montes supra *Ilefeld*, *Walkenried*, & *Altenstolberg*.

Anno 1744. denuo *Hercyniam* sylvam emensus, porro per *Wernigerodam*, in diamque *Hercyniam* sylvam, in montes *Auerberg*, *Kifhaißer* & *Altenstolberg* adscendi.

Anno 1745. patriam invisi, & *Suevia* prata, *Franconia* agros, montesque inter *Coburg* & *Wizenhausen* varios percurri.

Anno 1746. utiliter in *Cellensia* fabuleta, inque villam sapientis rustici supra *Schelplau* excurri, quo itinere multas fabulosas, & septentrionales stirpes collegi.

Anno 1747. denuo Hercyniæ sylvæ bonam partem vidi, & per *Wernigerodam* & *Quedlinburg* *Eislebiam* duosque lacus falsos adii, perque *Thuringia* campestria montemque *Altenstolberg* Gottingam redii.

Inde aucti labores non fiverunt me porro longe ab Academia abesse: sed in patriam redux, paulum confirmata valetudine, anno 1753. in vallis *Emmia* intima, & ex ea, per altissima & secunda prata montemque *Nollen*, *Interlacum* tendi.

Anno 1754. publica auctoritate *Rupem* missus, per prata montana, sub *Chamoseire*, in vallem *Ormond* deßus, & per montem *Dansex* gypseasque rupes, secundum torrentem *Gryonne*, in beatam vallem *Aquilejenium* redii; Vaudenique agrum percurri.

Anno 1755. paludosa *Biennensia* & *Moratensia* petii, inde in villa *Mathod* rusticatione facta, in vallem *Juratensem* ejusque montes *la Dent* & *Montendre* adscendi.

Anno 1756. iterum novos falsos fontes petii, partemque finitimæ *Valesiæ* inferioris. Eodem anno vallem *Lauterbrunn*; ad ultimas usque glaciales rupes *Steinenberg* invisi: quae non totis 24. horis post meam lentam & sollicitam rhizotomiam ruinam dederunt, lateque collem saxis glacieisque scopulis texerunt.

Anno 1757. denuo ad fontes falsos redii, inde per *Chamoseire* in *Ormond* deßus, perque montem *Dansex*, vallemque *En Goufin*, *Agaunum*, & *Octodurum* iter repetii, adusque divitem raris plantis *Branfon*.

Anno

(g) Id est Iter Hercynicum, cuius exstat historia Gotting. anno 1738. 4° recensia in Opusculis botanicis.

(h) Id Iter Helveticum anno 1740. Gottinge prodit.

Anno 1759. montes *Luan*, *Tompey*, *Forelettraz*, *Chapuisse*, *Enzeindaz*, *An-*
sex, & *Percive* adii; & sex annis, quibus salinis Reipublicae praefui, duobus,
quibus etiam *Aquilejense* Gubernium rexii, in felici & calida regione fre-
quenter per agros, pauludes & colles excurri.

Anno 1760. adii montes *Javernaz*, *Ovannaz*, *Pont de Nant*, *Richard*, *la*
Varaz, *Boulaire*, *Enzeindaz*, *Panez Rossaz*, *Solale*.

Anno 1761. vallem praealtam *les Mosses* & montem *Liozon dessus* petii, & in
eo ipso monte expertus, neque equos mihi sufficere, neque proprias vires, ad
adclivia superanda, mihi supereesse; ita porro ab itineribus alpinis destiti,
perque agrum humiliorem *Aquilejensem*, tum circa *Goumoens*, *Payerne*, *Bernam*
& alibi, ut per alia officia licuit, in plantas inquisivi.

Quae ipse non potui, per alias praestare sum conatus. Itineribus, quae
ultimo loco indicavi plerisque, etiam *Cl. HUBERO*, *la CHENAL*, *CHA-*
TELAIN & *DICKIO* sumtus subpeditavi: ex qua quidem inpenfa nihil ve-
lim decidere aut gratiae, quam *Cl. viris* pro emenso labore debeo, aut eo-
rum in publica commoda meritis.

Deinde ex humanitate Clar. Virorum factum est, ut *Augusti Johannis de*
HUGO, *Viri ILL.* & *Benedicti STAHELINI* totas stirpium collectiones per
otium evolvere datum fuerit; tum id quod de herbis siccis *Cl. BAUHINI*
circa annum 1735. supererat. Nuper etiam officiis *Cl. GESNERI* & comi-
tati *Johannis SCHEUCHZERI* debeo, quod & gramina *Johannis SCHEUCH-*
ZERI, & stirpes *J. JACOBI* per otium cum meis comparare datum sit:
magna certe cum mea utilitate, cum graminum conspectus plurima mea
dubia solverit, & non paucas species describere datum sit, quas nondum
videram.

Ita stirpium siccuarum non exiguis numerus paulatim natus est, quas
omnes aut recentes, si omnino id fieri potuit, aut siccas incidi, lentem vi-
tream adhibui, characteres in adversaria retuli.

Fungorum icones curavi ad vivum delineandas, tabulasque pictas habeo
supra quadringentas. Eo enim solo modo hae adeo brevis aevi plantulae ha-
bitus servari possunt.

Libros legi plerosque & cum meis comparavi, *LINNAEANOS* etiam po-
tissimum, tum ad genera, tum ad species.

Prius opus ante annos viginti & sex edidi, cum non sperarem, me in
Patriam reversurum. Multa nunc in eo menda ipse adgnovi, in magnis ge-
neribus, *Astragalo*, *Hieracio*, *Allio*, *Orchide*, *Carice* magis conspicua. Saepe
etiam, cum de stirpibus a me nunquam visis dicendum esset, & cum stirpes
a summis artificibus lectas non auderem in catalogo civium Helveticarum
omittere, factum est, ut ad mala exempla, aut nulla, non bonas darem hi-
storias. Multum duo homines dissident, quorum alter peculiares adnotatio-
nes edit, ad eas solas & paucas plantas, in quibus peculiare aliqd detexit:
alter omnes alicujus regionis stirpes enumerare tenet, quas, per naturam
fere hujus studii, vix unquam omnes vidisse potuerit.

Ab eo tempore tanta contentione in supplendis stirpibus Helvetiae indige-
nis, neque a me visis, laboravi, ut per propria alienave itinera pene omnes
viderim, praeter paucas aliquas [b], quas neque nunc vidi.

Quare characteres emendare, genera majora in ordinem redigere, nomina
specifica perficere licuit. Species etiam praeter priores omnino circa trecentas
quinquaginta in hac editione accesserunt, vere viseae, praeter paucissimas,
in quibus dubia earum ad civitatem Helveticam jura esse ipse adgnovi.

Tom. II.

f

Ita

[b] *Aquilegia montana*, flore parvo, *Thalictri folio* C. B.; *Enneaphyllo hirsuta*, *Quinquefolio similis* C. B.
Chamaelathus montis Generosi C. GESNER.

Ita numerus civium natus est non minimus, neque ulla Flora, ut nunc amant vocare, ullius regionis aequa dives prodiit.

Non ideo aut patriam meam alius regionibus velim praeferre, aut opus meum pro pleno & perfecto venditare: ab ea iactatione longe remotus sum.

In hac Helvetica stirpium historia plurima ubique desiderantur: ad minimas constantius studium, quas GESNERUS, STÆHELINUS, Clar. la CHENAL, GAGNEBIN & ego soli neque plurimis annis persecuti sumus. Requiritur ad earum cognitionem & otium, & firma valetudo, quae exuntis Autumni pluvias non metuat, neque hiberna frigora. Lichenes etiam potissimum alpinos minime exhaustos puto, sed neque Fungos, neque plantas Fungis adfines. Suspicor etiam campestres plantas & fabulosas circa Basileam & Mulhusium, & in Valegia latere: Germanicas Scaphutii & in Turgovia, calidarum regionum bene multas *Lugani*, *Locarni*, in valle *Tellina*, *Chiavennæ*; porro alpium orientalium & *Baldi* plantas in alpibus vallis *Tellinæ* reperiri posse. In ipsis interioribus alpibus aliquas excelsissimi soli amantes stirpes detegi posse sperarem, si studiosus homo & gnarus per aliquot menses prope acidulas *Mauritanas*, aut in altissimo aliquo pago Rhaetiae, aut in *Tavernetta* montis *Sempronii*, commoraretur. Ita non cursum & inter molestos anhelitus summa culmina obiter salutaret: sed jugis vicinus per otium eorum divitias spoliaret.

Pari modo plurimum fructum sperarem, si *Leucæ*, aut *Seduni*, aut *Erige* *Valefiacæ*: aut *Lugani* in Helvetica Insubria, aut in vallis *Tellinæ* vinetis, æstatem homo gnarus impenderet.

Utut fit, nostra tamen enumeratio haec tenus terminum aliquem figit, ultra quem cum voluptate posteri excurrent, nostraque penui suas addere divitias gaudebunt. Et ego desidero superari, satisque puto mihi decoris fore, si fundamentum aedificio straverim.

Supereft, ut rationem reddam mei laboris primumque de methodo dicam.

LINNÆANAM potuisse sequi, mihique multi laboris, facere compendium; nunquam tamen potui a me obtainere, ut Gramina divellere, ut ex sexus ratione simillimas plantas separarem, aliasve classes naturales laccerarem.

Quaesivi, ut quam plurimos ordines naturales in opus meum referrem, & puto esse non paucos. In eo haec tenus perfectionem methodi pono, ut similes plantae cum similibus ponantur, dissimiles separentur. Ita discrimen similem stirpium longe facilis obtinetur, qui studii herbarii princeps finis est. Quare priora mea cogitata in eo tueor, ut ob unicam aliquam notam plantas caetera similes non divellam: ut Alfinen medium ab ea, quae est Hyperici folio, ut Geranium Cicutae folio ab aliis Geranii decastemonibus, ut Seda ifostemonia a diplostemonibus. Sed neque **LINNÆUS** severe suas leges observat, quoties habitui renituntur.

Cur ad ordines constituendos numero proportionem preferam, alibi ostendi, neque consilii me poenitet, neque defunt, qui consentiant, Clarissimi Viri.

Genera magis & magis sentio plurima artificialia esse, neque ullam legem dari, ex qua definias, quantum discriminis ad duo genera separanda sufficiat. In iis ergo aliquam judicij mediocritatem sum servavi, ut **LINNÆUM** saepe secutus, desererem, si quando non fatis certae notae mihi se offerrent, ex quibus adfines species separarem. Minutiis, nectariis, punctis, setis minus tribui.

In

In *speciebus* magis laboravi: in iis enim experientia docet, difficulter saepe aut cum certa ratione conjungi, aut separari vicinas stirpes, quae per intermedios quasi colores aliae in alias diffuant. Anxie ergo per omnes partes floris plantaeve quaefivi, ut dilucidas discriminis notas detegerem. Numerosa adeo exempla ejusdem stirpis, quoties licebat, consului, ut & mutationes detegerem, quas aetas adfert, & quae uni exemplo deessent, id alia supplerent. Colores non undique rejici, qui non videam, cur in avibus & insectis notas specificas ingredi mereantur, non perinde in plantis. Satis vero facile est paulo peritiori botanico, distinguere, qui colores nominari mereantur, qui incerti sint, & variabiles. Raro flavus fallit, rarius ochroleucus, frequenter caeruleus & purpureus: & tamen caeruleum Ranunculum, flavum Geranium, ex solo colore satis adgnosceres. Notas plantarum in nomine, quantum potui, dilucide & latine collegi, ut barbara, dubiique sensus, vocabula vitarem.

Ita factum est, tum ob alia a me constituta genera, ut rarius, quam maluissem, Cl. LINNÆI nomina retinere potuerim. Trivialia, quae olim ipse Vir Clar. proscripterat, & RIVINUS satis bona dederat, nova creare nolui, cum nescio quid leviusculi in plurimis mihi videatur, & difficillimum sit, characteristicum aliquid in unam vocem stipare.

Synonyma in priori opere plurima congeSSI: & habeo in adversaria relatum numerum inmensum, ex quo Pinacem amplissimum compilare liceret. Cum vero ob novas stirpes, quae huic editioni accesserunt, viderem opus alioquin in justi voluminis molem incresceré, & cum virium medicarum compendium multo uberius habereim, multa synonyma delevi, & fere aliquot nonnibus bonarum iconum mihi fatiseci, DIOSCORIDIS & PLINI loca, in summam brevitatem contracta, inter notas recepi, ne veterum de plantis opiniones totae interirent, quas nuperi fere negligant. Plurimas plantas tamquam veras species recensui, quas LINNÆUS aut omisit, aut certe pro varietatibus habuit. Non improbo Viri ILL. consilium, qui nullam plantam inter suas species retulerit, quam non ipse vidisset. Id volo, non debere quidquam veritati stirpium decadere, quas IPSI videre non contigit, dum a gnaris hominibus lectae fuerint, & ita descriptae, ut artis magistri adgnoscant, ad naturam esse descriptas. Quare iis speciebus, quibus LINNÆANUM opus substituitur, notam + adjeci, uti asteriscum iis, quae post BAUHINORUM & SCHEUCHZERORUM labores prium a nobis in Helvetia lectae sunt.

In descriptione mediocritatem aliquam secutus sum, ut eas potissimum notas designarem, ex quibus quaeque planta dignoscitur. Breves descriptiones non sufficiunt, longissimae neque sine taedio leguntur, neque fere absque iconum auxilio vividas ideas in mente excitant. Vitium in multis supereft, seminum manca descriptio: nempe semina alpina raro matura leguntur, quae praecocibus fere nivibus tegantur. Siccas stirpes paucas descripsi, cum pene omnes recentes viderim. Lente ubique vitrea duplii usus sum, non acriori microscopio, neque anatomen subtiliorem adgressus sum.

Figuras paucas dedi, cum plurimas & pulcherrimas plantas Rupe collegerim, pictoris auxilio destitutus. Orchides fere omnes depictas exhibeo, quod in iis a LINNÆO verissimae species expungantur, & auctoritas summi Viri, quae merito maxima est, etiam peritos homines eo abducant, ut eas plantas inter varietates ablegent, quae vere distinctae sunt species. Ita de quatuor ultimis Epipactidibus sentio, & de Orchide musciflora, atque fuci-flora: nam multas alias, quas Vir Cl. conjunxerat, post maturiora confilia

sponte IPS^E separavit, qui plurimas calidiorum stirpes non potuerit recentes vidisse, cum in septentrione, & pene sub 70. gradu, degat.

Ter mutatum paginarum numerum, & tres tomos necessitas dividere coegerit, cum duabus in civitatibus hoc opus ederetur, neque possent paginae primi tom*i* praevideri, cum eodem tempore cum primo secundus ederetur. Plantarum tamen numeri continui decurrunt, & ad citationes sufficient.

Titulum libri mutavi, ut novum opus a priori facilius distingueretur.

Itaque, **LECTOR BENEVOLE**, quae laboribus meis, & amicorum, sumptibusque meis, bona collegi, iis benigne utere, & quae proiecta aetas, & alieni labores non fiverunt perficere, ea humaniter excusa.

BERNÆ d. 7. Mart. anno 1768.

AUCTORUM